ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

An Implementation of Activity Packages Based on Ang Thong Local Information to Develop English Listening - Speaking Skills for Matthayomsuksa 4 Students

จมานนท์ บุตรชาดา[1] ปราโมทย์ จันทร์เรือง[2] ประทุม ศรีรักษา[2]

Jamanont Butchada[1] Pramote Chanruang[2] Pratoom Sriruksa[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน1 ห้องนักเรียน 39 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีการจับสลากห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยแยกการทดสอบทักษะการพูดเป็นแบบประเมินทักษะการพูด ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.798 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.802 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E_2 ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 76.97/76.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมเรื่องผลการใช้

---

[1] นักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

[2] อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรม, พัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Abstract

This research was aimed to: 1) develop learning packages implementing Ang Thong local information to develop English listening-speaking skills for Matthayomsuka 4 students to the efficiency criterion of 75/75; 2) compare the students' English listening-speaking skills before and after using the learning packages; 3) examine the students' satisfaction towards the learning packages. The research sample, chosen by simple random sampling, was 39 Matthayomsuksa 4 students from Wisetchaichan "Tanti Wittayapoom" School, Ang Thong Province, under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office 5, during the first semester of the academic year 2017. The research instruments were: 1) learning packages based on Ang Thong local information to develop the students' English listening – speaking skills, 2) a test on English listening – speaking skills with a reliability value of 0.798 3) a questionnaire on satisfaction towards the learning packages with a reliability of 0.802. Data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results were as follows: 1) The developed learning packages had an overall efficiency of E1/E2 = 76.97/76.17, which was higher than the criterion set. 2) The students' English listening- speaking skills after implementing the learning packages were significantly higher than those before using them ($p<.01$). 3) The students' satisfaction towards the learning packages was at a high level.

Keywords: activity packages, development of English listening-speaking skills, Matthayomsuksa 4 students

บทนำ

ภาษาคือสิ่งที่มนุษย์นำมาใช้เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความคิดและความต้องการออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นรับทราบ เป็นการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันในสังคมแต่ละประเทศ สำหรับการสื่อสารระหว่างประเทศ ได้มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางสำหรับการสื่อสารทั่วโลก ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่มีความจำเป็นในทุกด้าน ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551,หน้า1) กำหนดความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันและเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมจากชนชาติต่างๆทั่วโลกเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ดังนั้นหากบุคคลใดที่มีความสามารถในการติดต่อภาษาอังกฤษโดยใช้ทักษะพื้นฐานทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่านและเขียนได้ดี มักจะมีโอกาสที่จะได้ทำงานในหน้าที่การงานที่ดีและมีความก้าวหน้าเร็วกว่าบุคคลที่ไม่มีความสามารถในการใช้ทักษะทั้ง 4 นี้ (Crystal, 1997, pp.101-103) จากความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ(2551, หน้า 1-46) จึงได้กำหนดให้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การจัดสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนและมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีและสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในประชาคมอาเซียนได้เป็นอย่างดีตามจุดเน้นของ สพฐ. ข้อที่ 8 “นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนมีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีภูมิคุ้นกันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมพหุวัฒนธรรม (ASEAN Community)” เพื่อเตรียมเยาวชนไทยให้มีความพร้อมในการเป็นสมาชิกที่ดีของประชาคมอาเซียน (AC) มีสมรรถนะสำคัญในการดำเนินชีวิตในประชาคมอาเซียน สามารถติดต่อสื่อสารและอยู่รวมกันได้บนพื้นฐานความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2557 หน้า 3) ด้วยกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน (สมเกียติ อ่อนวิมล ,2554) ดังนั้นการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นที่ต่างภาษาและวัฒนธรรมบนพื้นฐานของสื่อสารภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อการสร้างสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิต (กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์, 2551, หน้า 15)

กระทรวงศึกษามีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์กันเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยนโยบายปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางในการดำเนินการที่เป็นเอกภาพ มีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติโดยใช้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งให้มีนโยบายให้ปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสาร(สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,ม.ป.ป., หน้า1) ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการ

พัฒนาด้านภาษาอังกฤษ ด้วยแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นการสอนภาษาตามกระบวนการความคิดของผู้เรียนโดยเริ่มจากการฟัง ไปสู่การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนได้ฝึกพูด รู้จักรับฟังผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และต้องมีความถูกต้องเหมาะสม(พรสวรรค์ สีป้อ, 2550 หน้า 22) หากผู้เรียนสามารถฟังได้ดีก็ย่อมส่งผลถึงทักษะการพูดซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่แสดงถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Richards, 2008, p.19)

จากความสำคัญและหลักการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารด้านทักษะการฟังและการพูด ที่ต้องคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา ด้วยการนำข้อมูลท้องถิ่นมามาใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ (อุทุมพร จามรมาน, 2545, หน้า 6-7) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 มาตรา 27 วรรค 2 ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ซึ่งให้ความสำคัญกับชุมชนและท้องถิ่นในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งการที่โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรหรือสาระหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นมาเองนั้นเป็นการนำสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียนมาใช้ประกอบการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชุมชนและสังคมอันเป็นบ้านเกิดของตน ทั้งนี้จังหวัดอ่างทองเป็นจังหวัดเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในด้านการผลิตงานศิลปหัตถกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องจักสานของอ่างทอง นอกจากนั้นแล้วอ่างทองยังเป็นแหล่งผลิตงานตุ๊กตาชาววัง ที่ได้เรียนรู้วัฒนธรรม วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยสมัยก่อนผ่านการปั้นตุ๊กตาจากดินเหนียวตั้งแต่ อาหารการกิน การแต่งตัว อาชีพ ตลอดจนประเพณีและพิธีการตามวันสำคัญต่างๆ (ศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ, ม.ป.ป.) และอื่นๆอีกหลายอย่างซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเป็นมรดกทางภูมิปัญญาที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษทั้งสิ้น (มาลี แดงดอกไม้, 2542, หน้า 3) จึงนำมาสู่การเรียนรู้อย่างแท้จริงเพราะเรื่องราวที่ผู้เรียนมีความเคยชิน เป็นเรื่องใกล้ตัว ที่ผู้เรียนจะพบเห็นได้ตลอดเวลานั้น นับเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ดีที่ผู้เรียนสามารถดูดซับได้อย่างรวดเร็ว (Tavares and Cavalcanti, 1996, pp.18-22) เช่นเดียวกับความรู้ต่างๆในประวัติศาสตร์จังหวัดอ่างทองของเราเป็นของสำคัญ เป็นของจำเป็นและเป็นของหายาก เมื่อมีโอกาสควรศึกษาให้ละเอียดและค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป ยังมีเรื่องราวให้ศึกษาอีกไม่รู้จบสิ้น ทำให้เรามีความรักมั่นคงในวัฒนธรรมท้องถิ่น และภาคภูมิใจในความเป็นไทย (ประวัติศาสตร์จังหวัดอ่างทอง, 2554, หน้า 11) เมื่อผู้เรียนสามารถดำเนินตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาได้สำเร็จก็ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจตามทฤษฎีความสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์(Thorndike’s Classical Connectionism) ซึ่งตั้งกฎแห่งการเรียนรู้ ดังนี้ 1) กฎแห่งความพร้อม (law of readiness) 2) กฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) 3) กฎแห่งการใช้ (law of use and disuse) 4) กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (law of effect) (ทิศนา แขมณี, 2556, หน้า 51)

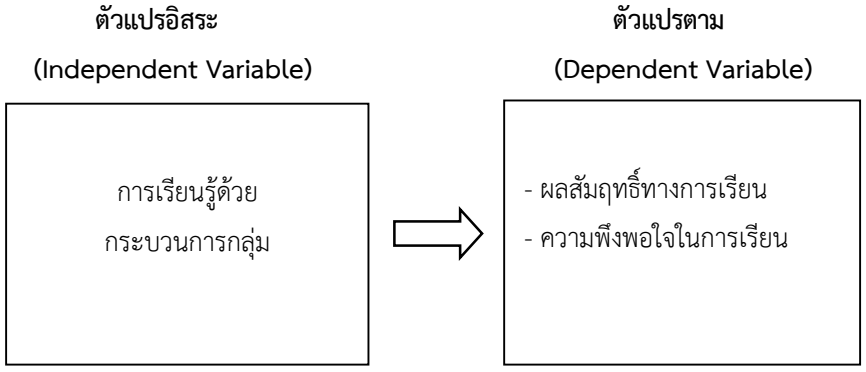
นอกจากความสำคัญของการนำข้อมูลท้องถิ่นเข้ามาสอดแทรกและปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางระหว่างการเรียนรู้ สื่อการเรียนใหม่ที่ช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยในการสอนของครูและผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่างๆมากขึ้น(ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคนอื่นๆ, 2531, หน้า 119)ด้วยการนำข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองซึ่งเป็นองค์ความรู้เดิมมาสอดแทรกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยแนวคิดที่ว่า ภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาคือเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539, หน้า 108) ในรูปแบบของชุดกิจกรรมตามขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมตามแบบของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 53 – 55) ซึ่งสอดคล้องกับชุดกิจกรรมของเคลือวัลย์ ดวงพร (2556, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแบบเน้นบริบทท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุรินทร์ ได้ผลการศึกษาดังนี้ 1) ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแบบเน้นบริบทท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 79.18/75.73 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานมีคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบประกอบการบรรยายและแบบกิจกรรมกลุ่มสำหรับครูใช้กับนักเรียนโดยนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมภายใต้การดูแลของครู มีองค์ประกอบของแต่ละชุดกิจกรรมคือ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม บัตรคำสั่ง,เนื้อหาสาระ/สื่อการเรียนรู้ และแบบประเมินผล เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษจากความรู้ง่ายๆใกล้ตัวไปสู่ระดับที่ยากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนควบคู่ไปกับการส่งเสริมการศึกษาในท้องถิ่นของผู้เรียนเอง เพื่อให้เกิดความรักในถิ่นฐานบ้านเกิด ภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่างทองและมรดกทางวัฒนธรรมจนสามารถถ่ายทอดออกมาด้วยการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาสถานการณ์โลกปัจจุบัน ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2549) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ (Slavin, 1990) และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2554) โดย

ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวความคิดการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนในรายวิชาสถานการณ์โลกปัจจุบันโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม และ ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 197 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้วิธีการจับสลากห้องเรียนจากจำนวน 7 ห้องเรียนที่มีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ ได้นักเรียนห้องมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 3 จำนวน 39 คน

2. ขอบเขตของการวิจัย

2.1 ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาด้วยข้อมูลที่เกี่ยวกับการบอกทิศทางสถานที่สำคัญและผลิตภัณฑ์อันเป็นผลงานด้านศิลปหัตถกรรมทางภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวจังหวัดอ่างทองโดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องจักสาน กลองและตุ๊กตาชาววังอันเป็นแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรม วิถีชีวิต อาชีพและความเป็นอยู่ของคนไทยสมัยก่อน

2.2 สถานการณ์ที่เกี่ยวกับการบอกทิศทางไปสถานที่สำคัญของจังหวัดอ่างทอง แหล่งผลิตสินค้าท้องถิ่น ลักษณะต่างๆของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและการสนทนาการซื้อ-ขายผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่นอ่างทองด้วยระดับความยากง่ายของภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน

2.3 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

1.1 ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง

1.2 แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้อง·ถิ่นอ่างทอง

1.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา และหน่วยการเรียนรู้เพื่อนำมาวิเคราะห์ขอบข่ายเนื้อหาและหัวเรื่อง จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับหลักสูตรของสถานศึกษา

2. ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลที่ในด้านประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อาหาร วัฒนธรรมความเป็นอยู่ และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น(OTOP)และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของท้องถิ่นจังหวัดอ่างทอง

3. ศึกษาอกสาร งานวิจัย สิ่งพิมพ์และตำราต่างๆเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีในการสร้างชุดกิจกรรมและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟังและทักษะพูดภาษาอังกฤษ

4. นำข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองที่ได้มากำหนดเป็นขอบข่ายเนื้อหาและหัวเรื่อง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2 เพื่อนำมาสร้างชุดกิจกรรมทักษะฟัง-พูด

ภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งออกเป็น 3 ชุดกิจกรรม จำนวนทั้งหมด 10 ชั่วโมงดังนี้

1. ชุดที่ 1 Giving Direction to Local Attractions in Ang Thong
2. ชุดที่ 2 Describing Ang Thong Local Products
3. ชุดที่ 3 Selling and Buying Ang Thong Local Products

5. ผลิตสื่อตามขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดในแต่ละชุดกิจกรรมโดยรวบรวมและเรียบเรียงเป็นบทความและบทสนทนาภาษาอังกฤษให้มีระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้การบันทึกเสียงบทความสั้นๆและบทสนทนาภาษาอังกฤษโดยชาวต่างประเทศ

6. ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง จำนวน 3 ชุดโดยแต่ละชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม บัตรคำสั่ง,เนื้อหาสาระ/สื่อการเรียนรู้และแบบประเมินผล

7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้องค์ประกอบในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้, จำนวนชั่วโมง,สาระสำคัญ,สาระการเรียนรู้/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ,สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน, คุณลักษะสำคัญของผู้เรียน,ทักษะ/กระบวนการ,จุดประสงค์การเรียนรู้,กิจกรรมการเรียนรู้ ,สาระการเรียนรู้, แนวคิดทางและวัฒนธรรม, กิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสุมิตรา อังวัฒนากุล (2539, หน้า112-115), สื่อ/วัสดุ/อุปกรณ์ และการวัดและประเมินผล

8. นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและเสนอแนะเพื่อแก้ไข

9. นำชุดกิจกรรมที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบเนื้อหา ความสอดคล้องและการใช้ภาษาตามความเหมาะสมของกิจกรรมได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

10. ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

11. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้และยังไม่เคยเรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง เพื่อหาประสิทธิภาพ E1 / E2 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

11.1 การทดลองแบบเดี่ยว นำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” จำนวน 3 คน ซึ่งมีความสามารถทางการเรียน 3 ระดับคือ เก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อหาข้อบกพร่องของชุดกิจกรรมได้ค่าประสิทธิภาพ E1 / E2 เท่ากับ 61.11/60.83

11.2 การทดลองแบบกลุ่มย่อย โดยนำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแล้วครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” ซึ่งไม่เคยเรียนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนา

ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง จำนวน 9 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง จำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คนและอ่อนจำนวน 3 คนได้ค่าประสิทธิภาพ E1/ E2 เท่ากับ 70.74/70.28

11.3 การทดลองภาคสนามโดยนำชุดกิจกรรม ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วครั้งที่ 2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 นักเรียนจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของชุดกิจกรรม การวิจัยในครั้งนี้ได้ค่าประสิทธิภาพ E1 / E2 เท่ากับ 76.97/76.17

12. นำชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 39 คน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง

ผู้วิจัยแบ่งการหาคุณภาพออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและแบบทดสอบการพูดด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง ดำเนินการดังนี้

แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

1. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 35 ข้อ

2. นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อประเมินความเหมาะสมเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ1.00

3. นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” ที่เคยเรียนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองแล้วจำนวน 30 คน ผลทดสอบมาวิเคราะห์มาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก(r) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.47-0.73 และค่าอำนาจจำแนก(r) เท่ากับ 0.33-0.60 ได้แบบทดสอบทักษะการฟังจำนวน 20 ข้อ

4. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังโดยใช้สูตรของ KR-20 ตามวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)ได้ค่าความเชื่อมั่น(reliability)เท่ากับ 0.798

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีหัวข้อการประเมินทักษะการพูดจำนวน 5 ข้อและกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ปรับจากสถานบันภาษาอังกฤษสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป., หน้า 201-202)

2. นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ1.00

ตอนที่ 3 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรม

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ออกแบบและสร้างเครื่องมือการประเมิน โดยกำหนดรูปแบบการประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert)

2. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ1.00

3. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นกลุ่มทดลองระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” จำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง เสร็จสิ้นลงจนครบ 3 ชุดกิจกรรม

4. นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2549, หน้า 248) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.802

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ” เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

3. ทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียน (pre - test) ด้วยแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 50 และแบบทดสอบทักษะการพูดโดยให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินรวม 20 คะแนนใช้เวลาทดสอบ 50 นาที

4. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยเป็นสอนเอง ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือต่อการเรียนรู้ โดยใช้เวลา 10 ชั่วโมงโดยใช้เวลาสอนตามตารางปกติและเพิ่มเวลา ตรวจผลการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนทุกๆชุดกิจกรรมจำนวน 3 ชุด

5. เมื่อสิ้นสุดการสอนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองแล้วให้ทำการทดสอบหลังเรียน (post - test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t - test Dependent

6. สอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยที่สร้างขึ้น เพื่อประเมินค่าระดับความพึงพอใจ

7. นำคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบแบบทดสอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่าที (t-test dependent) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยใช้รูปแบบแผนการทดลองแบบone-group pretest-posttest design

8. สรุปผล หาค่าเฉลี่ยน้ำหนัก คะแนนและแปลความหมายของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่า E1 / E2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยใช้ค่าร้อยละ

1.2 เปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยนำคะแนนที่ได้หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบหาค่า ที t - test dependent

1.3 วัดระดับความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองหลังเรียนโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 สถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย(mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าความแปรปรวน (variance)

2.2 สถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือ ค่าความตรงเชิงเนื้อหาด้วยสูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ใช้สูตร E_1 / E_2 การหาค่าความยากง่าย (p) การหาค่าอำนาจจำแนก (r) การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยการวัดความคงที่ภายในของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) และการหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α- Coefficient) ของครอนบาค(Cronbach)

2.3 สถิติในการทดสอบสมมุติฐาน โดยการทดสอบค่าทีค่า (t-test dependent)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง -พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 ชุด ได้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)และประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E2) ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ76.97/76.17

1.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

1.3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏผลดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)และประสิทธิภาพของผลลัพธ์(E_2) ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 76.97/76.17 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และในจำนวน 3 ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ 75.41/76.17, 77.00/76.17 และ78.50/76.17 ตามลำดับซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมที่สร้างขึ้นมาอย่างมีระบบ ตามขั้นตอน มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหารายวิชาที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนที่มีนักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ร่วมกันทำกิจกรรม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางระหว่างการเรียนรู้ มีสื่อการเรียนใหม่ที่ช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยในการสอนของครูและผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่างๆมากขึ้น(ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคนอื่นๆ, 2531, หน้า 119)

2.2 ผลการทดลองของนักเรียนมีผลคะแนนจากแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ สามารถฟังจับใจความได้เนื่องจากชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังนี้เน้นที่ให้นักเรียนนำข้อมูลพื้นฐานเดิมมาปรับใช้ นักเรียนจึงกล้าที่จะสื่อสารมากกว่าออกมา ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ไม่ได้เน้นเน้นไวยากรณ์ตามที่(สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,ม.ป.ป., หน้า1) หากผู้เรียนสามารถฟังได้ดีก็ย่อมส่งผลถึงทักษะการพูดซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่แสดงถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Richards, 2008, p.19) จากการนำข้อมูลท้องถิ่นใกล้ตัวนักเรียนมาปรับใช้ในกระบวนการเรียนการสอนจึงยิ่งเป็นสร้างความรู้สึกภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิดตนเอง ทำให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงจัดได้ว่าหลักการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารด้านทักษะการฟังและการพูด ที่ต้องคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา ด้วยการนำข้อมูลท้องถิ่นมามาใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ (อุทุมพร จามรมาน, 2545, หน้า 6-7)ซึ่งสอดคล้องกับเคลือวัลย์ ดวงพร (2556, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแบบเน้นบริบทท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุรินทร์ ได้ผลการศึกษาดังนี้ 1) ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็น

ฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแบบเน้นบริบทท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 79.18/75.73 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานมีคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) จำนวน 12 ข้อ วัดความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมและด้านเวลา ได้ความพึงพอใจอยู่ที่ระดับมากได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความรู้ในข้อมูลที่เป็นถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนกล้าให้ข้อมูลผู้อื่นอย่างมั่นใจจนนำไปสู่ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น นักเรียนจึงเกิดความรู้สึกที่ดีต่อชุดกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม ครูผู้สอนควรแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่ควรปฏิบัติก่อนให้นักเรียนเริ่มใช้ชุดกิจกรรม

1.2 ควรปลูกฝังให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ในการทำชุดกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ไม่แอบดูเฉลยก่อนลงมือปฏิบัติ

1.3 แม้ว่าการประเมินความพึงพอใจซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมากแต่ผู้วิจัยควรสร้างความตระหนักและสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีระดับความพึงพอใจในชุดกิจรรมอยู่ในระดับน้อย

1.4 ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมในรูปอื่นๆ เช่น คอมพิวเตอร์สร้างภาพให้เห็นของจริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาและข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองให้สามารถนำไปปรับใช้ในรูปแบบของการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2 ควรมีการนำข้อมูลท้องถิ่นอื่นในจังหวัดอื่นๆมาเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษเพื่อนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). **ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

เคลือวัลย์ ดวงพร. (2556). **การใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้งานปฏิบัติเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแบบเน้นบริบท ท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสุรินทร์.** วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

ทิศนา แขมมณี. (2556). **ศาสตร์การสอน :องค์ความรู้เพื่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวัติศาสตร์จังหวัดอ่างทอง. (2554). **อ่างทอง**: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอ่างทอง.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคนอื่นๆ. (2531). **กระบวนการผลิตชุดการสอนแผนจุฬาฯ.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิชิต ฤทธิ์จำรูญ. (2549). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 5).กรุงเทพฯ: เฮ้า ออฟเดอร์มีส.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2551). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา.** กรุงเทพฯ : เฮ้าท์ ออฟ เคอร์มีสท์.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

มาลี แสงดอกไม้. (2542). **ศาสน์และศิลป์ : ภูมิปัญญาพื้นถิ่นเมืองอ่างทอง.** กรุงเทพฯ: องค์การค้าของคุรุสภา.

ศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ. (ม.ป.ป.). **วัฒนธรรมไทยในตุ๊กตา**[แผ่นพับ].

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ป.). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ (2545). **20 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและการเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง.** กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

_____. (2550). **การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทย- ฐานะ.** กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). **ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน.** สืบค้นเมื่อ 14 ธันวาคม 2558, จาก http://blog.eduzones.com/wigi/81880.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). **แนะนำ ASEAN Curriculum Sourcebook: ASEAN COMMUNITY 2015.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

อุทุมพร จามรมาน. (2545). **การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรท้องถิ่นสู่การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ.** กรุงเทพฯ: พื้นที่.

Crystal, David. (1997). **English as Global Language.** Cambridge: Cambridge University Press.

Richards, Jack C. (2008). **Teaching Listening and Speaking from Theory to Practice.** Cambridge: Cambridge University Press.

Tavares, R., and I.Cavalcanti. (1996). "Developing Cultureral Awareness in EFL Classrooms.". **English Teaching Forum 34,** 3-4 (July-October): 18-23.